

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 17. Vt Dei ministri opera faciant, debent in honore haberi, ea de causa illis dat faciendi miracula petestatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

cium. Hoc quod Dominus seſtabatur, noſtrum erat bonum, & ſuas nobis poſſe diuinas & mæſturabiles communicare diuicias: ſciſet a. tē. horum omniū fidem eſſe fundamentum, in illū credere, illum recipere, vt talem qualis erat. illum agnoſcere illum vt talem reuereri. Ad Dei beneficia, donaque recipienda, fides eſt ſupponenda: *Accedentem ad Deum oportet credere, Ita ſaluatur Iudæis preteſtatur: Niſi credideritis, quia ego ſum, moriemini in peccato veſtro.* Et Patrem orans hanc omnibus notam depromit ſententiam: *Hæc eſt vita æterna, vt cognoſcam te ſolum Deum verum, & quem miſiſſi eſum Chriſtum.*

43 Hinc eſt, quod patraturus miraculum, primo fidem exigebar. Accedunt cæci, & viſum depoſcunt. Reſpondet illis: *Creditis quia hæc poſſum facere vobis.* Etiam Domine. Eam igitur vobis concedo. Pergit Lazarus reſuſcitaturus, & prius in fide Martham iſtruit, eamque de cauſa morabatur cum illa aliquantulum, vt notat D. Petrus Chryſologus demonſtrans, quod prius in eius corde excitare & reſuſcitare deberet fidem, quam de ſepulchro fratrem Lazaram. Iam operi ſe accingens, alii valem Martham prodit incredulitatem, dicendo, *Iam ſcietis.*

40 O Martha, replicat Dominus, *Nonne dixi tibi, quia ſi crederis, videris mirabilia, Gloriam Dei, & quod non credendo nulla videbis omnino.* Verba ſunt hæc quibus oſtendit Dominus, id quod prius, quando cum illa hærebat, illi dixerat, & doctuerat. Ita vt, dum ſaluator noſter exigit, vt in illum crederent, honorem illi deſerent, & vt talem, qualis erat, reuererentur, non hoc amore ſui prætendebat, ſed eorum cauſa, vt in illis operaretur miracula, dona diſtribueret, beneficia conferret: quod namque ad hæc & illa viam aperit, fides eſt certa & ſe-

6. *certa in fide nihil haſitans,* inquit Apoſtolus. Ex hac doctrina duo declarat D. Chryſoſtomus loca D. Pauli Apoſtoli, qui ſibi videntur repugnare. Et in vno loco dicit quod ſua Dominus ordinariſt mysteria, ſacramenta, miracula in gloriam ſuam: *Quam prædeſtinauit in gloriam ſuam.* Alio vero loco dicit, hæc omnia conſtituta eſſe in gloriam noſtram: *Quam prædeſtinauit in gloriam noſtram.* Si ſuam appetebat gloria quomodo noſtram deſiderabat? Optime: quia ſuam ambiebat gloria noſtra cauſa: ob hoc honorari quærebat, æſtimari, & ab hominibus glorificari, in gloriam & ſalutem ipſorum hominum: medium etenim, quo ſua illis communicaret bona gloria, hoc quærebat, vt illum ipſi re-

ciperent, agnoſcerent, honorarent. En tibi cauſa cur in Nazareth nulla notatu digna ſecerit miracula quibus hoc addit. Euangeſtiſta, quod nec quidem poſſet, ob refragam illorum incredulitatem: *Non poterat ibi virtutem vllam facere propter incredulitatem eorum.* Quod modo non vacat exponere, niſi ſecundum prædicta, quod ipſa incredulitas Deo manus ligare videatur? Hanc ipſe tollere deſiderat, & in ipſum credant poſtulari, quo ſua ciuibus poſſit ipſe communicare beneficia.

§. 17. Vt Dei miniſtri opera faciant, debent in honore haberi, ea de cauſa illis dai faciendi miracula petiſtatem.

Hic nota rationem cur Deus ſuos velit miniſtros & honorari & magni fieri, vt illos colas, verearis, reuerentis non tam propter ipſos quam ob commodum Veſtrum & animæ ſalutem: ſi namque illos non magno habueris in honore, non iuſtam illis tribueris auctoritatem: quem in vobis fructum facient: Hoc ſubtiliter aduertit D. Chryſoſtom. illa D. Pauli Apoſtoli verba interpretatur: *Rogamus autem vos fratres vt noueritis eos, qui laborant inter vos, & præſunt vobis in Domino, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum.* Quantum ſapio vult Apoſtolus comprehendere & deſcribere quid ab illis requiſierat. Hoc enim illis ſignificatur verſis: *Rogamus autem vos fratres, q. d. Multa à vobis poſtulauit, ad multa ſum vos adhortatus, nihilominus hoc ſit omnium primicertum. Quid rogas Apoſtole? Vt noueritis eos qui laborant inter vos & præſunt vobis in Domino, & monent vos. Vt Dei miniſtros noueritis qui laborant inter vos, & veſtri ſunt ſuperiores, vos adhortantur, verbum Deo vobis proponunt. Quid hoc ſignificat. Vt noueritis eos, iam illos æſtimamus. Nec intendit, nec de ſimplici loquitur cognitione, ſed de veritate approbationis, æſtimationis & honoris: eo modo quo de Chriſto Ioannes loquitur Iudæis, quem inter illos medium non cognoſcebant. *Medium veſtrum ſtatit, quem vos veſtiſtis.* q. d. ille quem non æſtimatis, non honoratis, non magni penditis: eo modo quo idem dixit Apoſtolus: *Nouit Dns qui ſui eius.* Vult etenim dicere, illos honorat, illos magnificat, eo gradu quo David olim cecinerat: *Nimis honorati ſunt amici tui Deus.* Hoc Pf. 138. 17 vos rogo (inquit Apoſtolus) vt colatis, in pretio habeatis,*

44. **H**ic nota rationem cur Deus ſuos velit miniſtros & honorari & magni fieri, vt illos colas, verearis, reuerentis non tam propter ipſos quam ob commodum Veſtrum & animæ ſalutem: ſi namque illos non magno habueris in honore, non iuſtam illis tribueris auctoritatem: quem in vobis fructum facient: Hoc ſubtiliter aduertit D. Chryſoſtom. illa D. Pauli Apoſtoli verba interpretatur: *Rogamus autem vos fratres vt noueritis eos, qui laborant inter vos, & præſunt vobis in Domino, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum.* Quantum ſapio vult Apoſtolus comprehendere & deſcribere quid ab illis requiſierat. Hoc enim illis ſignificatur verſis: *Rogamus autem vos fratres, q. d. Multa à vobis poſtulauit, ad multa ſum vos adhortatus, nihilominus hoc ſit omnium primicertum. Quid rogas Apoſtole? Vt noueritis eos qui laborant inter vos & præſunt vobis in Domino, & monent vos. Vt Dei miniſtros noueritis qui laborant inter vos, & veſtri ſunt ſuperiores, vos adhortantur, verbum Deo vobis proponunt. Quid hoc ſignificat. Vt noueritis eos, iam illos æſtimamus. Nec intendit, nec de ſimplici loquitur cognitione, ſed de veritate approbationis, æſtimationis & honoris: eo modo quo de Chriſto Ioannes loquitur Iudæis, quem inter illos medium non cognoſcebant. *Medium veſtrum ſtatit, quem vos veſtiſtis.* q. d. ille quem non æſtimatis, non honoratis, non magni penditis: eo modo quo idem dixit Apoſtolus: *Nouit Dns qui ſui eius.* Vult etenim dicere, illos honorat, illos magnificat, eo gradu quo David olim cecinerat: *Nimis honorati ſunt amici tui Deus.* Hoc Pf. 138. 17 vos rogo (inquit Apoſtolus) vt colatis, in pretio habeatis,*

I. Dei ministri in honore habendi, ut fructu faciant. D. Chr. Mo. 10. in 1. ad Thef. Tom. 4.

habentis reverentiam superiores vestros preceptores & predicatores, & non taliter aut qualiter, sed abundantius habeatis illos in charitate. Quasi dicat (interprete D. Chrystostom.) illis magis quam omnibus alijs debetis charitatiue amari, & pie, illos feruentiori amore dilectione, illorum pre ceteris diligentius favere dignitatem. *si: Habentis illos summo in pretio.* Et hoc non propter illos, sed propter vos ipsos: ut in vestris opera faciant animabus: *Propter opus eorum.* Si patientes vestros summi facitis carnales (argumentatur D. Chrystostom.) per quos hanc Deus vobis largitus est vitam corruptibilem corporis miseriarum cumulum, & qua: minimo exspirat statu, quanto maiori in honore habere vestros debetis patres spirituales, per quos vobis Deus animam dat vitam, perpetuam & aeternam, qua: est vita diuina? Quanto feruentius illos, per quos vestrum illuminat intellectum, vestram inflammam voluntatem, vestra remittit peccata, hoc vobis suae gratiae distribuit donum, cuius vel minima pars totum caelorum, terrarumque praeponderat natu? *Propter opus eorum: Ut opus hoc in vobis queant implere.*

Ecc. 3. 11. I. I. Dei ministri non propter se sed propter nos creatur.

Spectare videtur Apostolus illud Ecclesiasticum: *Honora medicum propter necessitatem; etenim illum creavit Altissimus.* Propter necessitatem, non suam sed tuam: propter tuam etenim illum Deus in hoc mundo creavit. In quem finem, arbitraris, posuit Deus Praelatos, Praedicatores, Pastores & Magistros? Propter suam eorum necessitatem? Minime, sed propter vestram. Quid faceres, nisi Praelatum haberes, qui tibi Pastor famularetur? Quid rerum ageres sine Confessarijs, qui te absoluerent, sine sacerdotibus, qui pro te Deo sacra facerent, sine praedicatoribus, qui te instruerent? Propter vos posuit illos Dominus: *Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores & Doctores.* Ad Ad quid? propter ipsos? Nequaquam, sed ad conectendum & animandum illud suum corpus Ecclesiae mysticum: *In adspirationem corporis Christi, ut in gratia & gloria perfecti esse valeamus: Donec occurramus omnes in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi.* Hoc opus agunt, & eo fine creavit Dominus medicos, propter vestram necessitatem. O quantum te debere credis medico, qui te a febre curavit, qua: te festinat rapiebat ad sepulchrum! quantum illi, qui tibi molestissimam abstulit paralytim, te lepra mundavit immundissima! O quantum feruido obstringeris predi-

Ephes. 4. 13.

catoni, qui tibi cor illuminavit obscurissimam prudenti confessioni, qui te a peccatis tuis abfoluit liberum, morientem solatus est, ad vitam reduxit salutis semitam! Ut autem hoc opus perficiatur, illos honora illos primo habet loco, quod eterim proximè disponit reparandi infirmum, illique quam maxime refert, ut effectum habeat, illud esse dicimus, si medicum magni faciat, & in summa habeat auctoritate. Etenim quam si non habeat, nec eius magnificet praedicationes. Quod opus in te, praedicator efficit, si contra illum naso suspendas? quid confessarius: quem non humanus reueteris? Quomodo illum auscultabis? Quomodo ad huius te pedes prosterneris? Quomodo Praelati reuereberis instituta, si paratua de illo sit opinio?

Hinc est, quod tanto Dominus studio laboravit, ut prophetae sui ministri non vulgarem apud illis obtinerent locum, ad quos illos mittebat praedicatorum. Unde delegans Moysen in Aegyptum, stupendam adeo illi tribuit potestatem faciendi potestatem, & quidem talia, ut omnibus esset in confesso, quod ipsa creaturae insensibiles, illum & agnoscerent, & honorarent, & videretur quasi potens quidam Deus: idcirco illi dixit: *Ecce constitui te Deum in Aegypto.* Deinde dum eundem ad populum suum duxit, etatis ministri tabulis legis honoratum, ut illi quam plurimum deferrent, tam tam vultui eius indidit claritatem, fulgentisque radios, ut oculos obcaeret intuentium: *Fuit ministratio in gloria.* hinc Apostolus. *Iosue autem, dum eum populi erat ducem & superiorem, tantam contulit maiestatem, ut alter Moyses esse videretur, ynde & illi ait: hodie incipiam te exalare coram omni Israele, ut sciant, quoniam sicut cum Moysse fui, ita & tecum sum.* Ut apud omnem populum Samuelis vigeret auctoritas, hanc illi tribuit potestatem, ut ad suae vocis imperium, tempestates, & tonitrua adeo formidanda prouocaret, ut omnes eius se pedibus humiles inclinarent. Eliaz, quoque a milibus in honore habebatur, potestatem dedit, ignem de caelis eliciendi quo sui pleberet contemptores. Filiseo concessit, ut egressi de salibus vili pueros diriperent tritiores. Idcirco missus Apostolos in Iudaeam praedicatorum, ut omnium honore ac laudibus circumterrentur virtute curandi infirmo, & daemones eiciendi commendavit: *Dedit illis virtutem & potestatem, ut daemones eicerent, & infirmos curarent.* Quando demum a mortuis resuscitatus, eos per mundum destinabat videretur, praedicationem illam

inuit potestatem, vt quicunque illis crederent: *Demonia eijcent, linguas loquentur nouas, serpentes tollunt, & si morissem quid biberint non ea nocent.* Quia vt dixit Apostolus, si mittens Moysen cum lege antiqua, quæ vocari poterat ministratio mortis, eo quod populo adferebat statuta mortis magis & supplicij, quam vitam, talem illi contulit splendorem, ac vultus claritatem, quanto magis expediebat vt Apostolis daret: illos etiam mitebat cum lege, quæ vitam ministrabat, & à morte liberabat, lege scilicet Euangelij: *Si ministrat mortis &c. fuit in gloria ita vt non possent intedere filij Israel in faciem Moysi &c. quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria?*

Hinc collige cur Deus dederit potestatem & virtutem tam prodigiosa faciendi miracula S. Patri nostro Dominico, in ipsa totius orbis vrbe primaria, Roma in omnium oculis, & Seraphici Patris S. Francisci corpori Passionis S. impellerit stigmata talesque splendores, vt eorum comparatione, claritas vultus Moysi visceret: S. quoque Benedictum tantorum patrorum fecit esse mirabilem. Ac vltimo nostra hac tempestate Sa. Cistincæ Matræ D. Theresiæ de Iesu, nobis spectatoribus, quibus mundum in summam rapitur admirationem: vt apud omnes magno forent in honore: non tam eorum causâ, quam ad ipsorum hominum salutem: vt pollentes auctoritate, & reuerentiâ conspicui, suas possent fundare, quas fundarunt, religiones, in tantam Dei gloriam, fidei incrementum, Ecclesiæ defensionem, hæresum extirpationem, peccatorum conuersionem, iustorumque consolationem. Ex his processit illa cura, quâ in la, sanctique viri, honorem suum totum fatumque co. seruire studuerunt, & in eius respondere defensionem. Ita notat D. Gregorius illam D. Pauli prolixam orationem, honoris sui defensionem, quem illi pseudo-Apostoli quidam tollere conabantur, vbi cælesti eloquentia, quam expendit D. Augustinus pro se reddens rationem stemmatis sui, beneficiorum Dei, raptuum horum, miraculorum, causam adducens, nec nosse probat quod ipse plus valeat solus, quam ceteri omnes in vnum collecti, quodque ipse solus plus illis omnibus honoretur. Non hoc egit Apostolus (asserit D. Gregorius) vt gloriæ popularis ardore: satis enim euidenter procellatus est, se nihil minus ambire quam gloriam: Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut si is, neque in occasione aularum, Deus testis est, nec quærentes ab hominibus gloriam, neque à vobis, neque ab alijs. Sed in Hieron. Bap. de Ianua. Tom. II.

audientium vtilitatem, ac populi beneficium: certo etenim certius erat, quod si illum minoris facerent, etiam apud illos de cetera visceret auctoritatem, & sua pericula dignitas ac nullo loco haberent ea quæ aut doceret aut illis peritaderet. Hoc igitur est quod illis responderet Chamaus. *Mibi obiecit illi. Medice cura te ipsum: quid vt patriæ meæ curarem infirmos: adium paratus sed vobis ipsi vestram vobis impeditis curationem: qui medicum exproditis, eius non recipitis præscripta, nec meis fidem dietis adhibetis increduli.*

§. 18. In patria sua. Quia à suis contribulibus homines despiciuntur, vult Deus, vt sui sint ministri, velut extranei.

Hæc omnia licet ita sint, semper adhuc ⁴⁶ superest difficultas circa verba Saluatoris nolla. Proponunt ipsi suam Nazarem quærimoniam: ptoverbio nizam, in eos, qu proptijs neglectis, curant alienos: *Medice cura te ipsum.* Aho Christus illis responderet ptoverbio, quod diximus: *(a) Amen dico vobis: quia nemo propheta acceptus est in patria sua.* Domine, si verum est gar de la axioma, erit & in vsu: hoc enim habent adagia, vlla nullo quod propositiones sint adeo certæ in rebus practica hinc eticis, sicut in scientijs speculatiuis prima principia. Si hoc ita sit, & hoc praxis habet, quod nullus in propria terra magnifiat, de quo conquerens, quod patria tua illam seruet consuetudinem: Si hoc commune sit & naturale: nulla videtur subesse ratio, illam de hoc accusandi, sicut nec illam qui communem omnibus sequitur consuetudinem: iam etenim transisse videtur in locum & vim legis, tandem, (b) Quod vsu (b) *Lo que receptum est ex colatione non indiget Est autem se vja no se ascusa?* I. hæc propositio indubia, nostræque innata naturæ. Quando quis dignitate conspicuus extra patriam solum inter extraneos conuersatur, in eo tantum, quod bonum, quod excellentis est, & oculis obijcitur, ab alijs confideratur: vnde nubi in eo notant aliud, nisi quod acceptus honoris est incentiuum. At in patria sua, licet hoc quoque videatur, sui pariter concites & defectus quorundam supillant, à quibus nemo liber est, siue naturales, siue morales, siue stemmatis, siue bonorum fortuna, siue parentum, siue de hoc, siue de illo, hæc verò illos, qui talia vorunt remorantur, quo minus illi debitam deferant reuerentiam. Terrena hæc, quanto distinctius cognoscuntur, tanto minus estimantur. Hoc interest discriminis inter naturali

